

altenpflege.de Edition

Cărți de învățare rapidă pentru formarea în domeniul îngrijirii - Accent pe îngrijirea persoanelor vârstnice.

Theo Ahrens

Primul ajutor și managementul situațiilor de urgență

presented by

YES
ARCH
ITEC
TURE.

Informații bibliografice

Theo Ahrens – Biografie scurtă

Theo Ahrens, născut în 1979 în apropiere de München, este profesor pentru profesiile de îngrijire și un pedagog în domeniul asistenței medicale dedicat. După un an social voluntar într-un spital, a absolvit o formare ca asistent medical generalist și a acumulat experiență profesională valoroasă la secția de terapie intensivă. Impulsionat de dorința sa de a transmite cunoștințe, a studiat pedagogia asistenței medicale și a început în 2009 ca profesor la o școală profesională din München. Theo este cunoscut pentru stilul său de predare practic și empatic, cu care pregătește viitorii îngrijitori pentru o carieră exigentă. În viața personală, locuiește cu soția și cei doi copii ai săi în Berlin și se implică voluntar pentru condiții mai bune în formarea profesională din domeniul îngrijirii.

Acest scurt manual a fost formulat pe baza planurilor de lecție ale cursurilor sale, utilizând I.A.
Traducerea a fost realizată automat.

Editat de altenpflege.de

Preț DE/AT: 3,90 €

CH: 5 Fr

Copyright 2024 altenpflege.de

Sugestii și îmbunătățiri vă rugăm să trimiteți la team@altenpflege.de.

1/1-2412181521

Cuprins

1	Introducere	4
1.1	Bedeutia primului ajutor în îngrijirea vârstnicilor	4
1.2	Principii juridice (Omiterea acordării de ajutor, poziția de garant). . . .	4
1.3	Responsabilitatea și rolul personalului de îngrijire în situații de urgență	5
2	Bazele primului ajutor	7
2.1	Ce este primul ajutor?	7
2.2	Principiile primului ajutor (păstrarea calmului, autoprotecția, apelul de urgență)	7
2.3	Ablauf al managementului situației de urgență (analiza situației, auto-protecție, măsuri) . . .	8
2.4	Apelul de urgență (112) – Ce trebuie luat în considerare?	9
3	Situații de urgență în îngrijirea zilnică. . . .	10
3.1	Tipicele urgențe în îngrijirea vârstnicilor	10
3.2	Umgang cu situațiile de urgență la persoanele în vârstă	11
3.3	Provocări speciale (Demografie, mobilitate restricționată)	12
4	Măsuri imediate de salvare a vieții	13
4.1	Inconștiență – poziția laterală de siguranță	13
4.2	Arest respirator – Măsuri de resuscitare (CPR)	14
4.3	Stop cardiac – utilizarea defibrilatorului (AED)	15
4.4	Pericol de sufocare – Măsuri în caz de obstrucție a căilor respiratorii (Manopera Heimlich) . .	16
4.5	Sângerări severe – Îngrijirea rănilor și oprirea sângerării	17
5	Managementul situațiilor de urgență în cazul problemelor specifice de sănătate	19
5.1	Infarct miocardic – simptome, măsuri imediate, abordare	19
5.2	Accident vascular cerebral – Simptome, testul FAST, măsuri imediate	20
5.3	Convulsii (Epilepsie) – Comportament și sprijin	21
5.4	Hipoglicemie/Hiperglicemie – măsuri de urgență în caz de diabet	22
5.5	Reacții alergice/Anafilaxie – Măsuri în caz de șocuri alergice	23
5.6	Căderi și leziuni – Prevenție, îngrijirea fracturilor și contuziilor	25
5.7	Hipotermie și hipertermie – Măsuri pentru combaterea hipertermiei și hipotermiei	26
6	Suport psihologic în cazul urgențelor	28
6.1	Umgang mit Ängsten und Panik bei Betroffenen	28
6.2	Îngrijirea și liniștirea pacienților cu demență în situații de urgență	28
6.3	Comunicarea cu rudele și terții în caz de urgență	29
7	Aspecte juridice și organizatorice	31
7.1	Documentarea situațiilor de urgență și a măsurilor de prim ajutor	31
7.2	Întrebări de răspundere și responsabilitatea personalului de îngrijire	32
7.3	Aspecte privind dreptul muncii (îndatoririle serviciului, ore suplimentare în caz de urgență)	33
7.4	Umgang mit Tod und Sterben im Notfall	34
8	Exerciții practice și studii de caz. . . .	36
8.1	Exerciții practice de prim ajutor (poziția laterală stabilă, CPR, AED)	36
8.2	Scenarii și exemple de caz din practică	37
8.3	Reflecția situațiilor de urgență – Ce a mers bine? Ce poate fi îmbunătățit?	38

1 Introducere

1.1 Bedeutiua primului ajutor în îngrijirea vârstnicilor

În îngrijirea persoanelor vârstnice, primul ajutor are o importanță deosebită, deoarece îngrijitorii se confruntă frecvent cu un risc crescut ca persoanele în vârstă să ajungă în situații de urgență. Această responsabilitate specială necesită o disponibilitate constantă de a acționa rapid și eficient. Persoanele în vârstă au un risc mai mare de a întâmpina urgențe, precum infarcturi, accidente vasculare cerebrale sau accidente, din cauza vârstei și adesea a diverselor limitări de sănătate.

Capacitatea de a oferi primul ajutor contribuie decisiv la siguranța și bunăstarea celor care necesită îngrijire. O intervenție promptă și competentă poate, în multe cazuri, să crească semnificativ șansele de supraviețuire și să reducă amploarea posibilelor daune ulterioare. Îngrijitorii acționează aici ca primă interfață în situația de urgență și trebuie să aibă o competență solidă în primul ajutor.

Pe lângă aplicarea tehnică a primului ajutor, asistența psihologică joacă, de asemenea, un rol esențial. Îngrijitorii trebuie să fie conștienți de faptul că sunt adesea primii care se confruntă cu efectele fizice și emoționale ale unei urgențe. O comunicare empatică și calmarea pot deescalada semnificativ situația pentru cei afectați.

Abilitățile în primul ajutor, formate regulat, consolidează încrederea în sine a îngrijitorilor și capacitatea lor de acțiune în situații de urgență. Acest lucru nu conduce doar la îmbunătățirea îngrijirii persoanelor în vârstă, ci protejează și îngrijitorii de posibilele consecințe legale ale unui ajutor neacordat. În ansamblu, primul ajutor este o competență esențială în îngrijirea persoanelor vârstnice, care influențează considerabil atât siguranța, cât și calitatea vieții persoanelor asistate.

1.2 Principii juridice (Omiterea acordării de ajutor, poziția de garant).

În îngrijirea vârstnicilor, fundamentele juridice joacă un rol central în gestionarea situațiilor de urgență. Două domenii esențiale sunt aici neacordarea ajutorului și poziția de garant. Aceste aspecte influențează nu doar acțiunile zilnice ale personalului de îngrijire, ci și consecințele juridice ale acțiunilor sau omisiunilor lor.

Neacordarea ajutorului

Conform articolului 323c din Codul Penal (StGB), există obligația de a acorda ajutor atunci când cineva se află într-o situație de urgență. Neacordarea ajutorului se consideră când o persoană în nevoie nu primește ajutorul necesar, deși acest lucru ar fi posibil fără un pericol semnificativ pentru sine sau alte motive importante. Pentru personalul de îngrijire, aceasta înseamnă că sunt obligați să acționeze rapid și adecvat în situații de urgență. Aceasta include atât inițierea imediată a măsurilor de prim ajutor, cât și apelarea unui număr de urgență.

Poziția de garant

Poziția de garant este deosebit de relevantă în îngrijirea vârstnicilor. O poziție de garant rezultă dintr-o obligație specială de protecție pe care o persoană o are pentru a proteja bunurile juridice ale altor persoane. Personalul de îngrijire are această obligație de protecție față de rezidenții sau pacienții care le sunt încredințați. Această poziție de garant îi obligă legal să prevină daunele care amenință persoanele pe care le îngrijesc.

Încălcarea obligației de garant poate avea consecințe penale, în special atunci când rezultă o vătămare a sănătății. Personalul de îngrijire este obligat să facă tot ce le stă în putință pentru a preveni sau a atenua urgențele și trebuie să fie în măsură să reacționeze adecvat în orice moment.

Exemplu

Un exemplu ilustrează consecințele: O persoană de îngrijire observă că un rezident prezintă semnele unui accident vascular cerebral, dar nu reacționează sau reacționează doar cu întârziere. Această omisiune ar putea fi considerată neacordare de ajutor, mai ales dacă persoana de îngrijire, datorită expertizei sale profesionale, ar fi trebuit să recunoască situația de urgență. De asemenea, responsabilitatea sa ca garant motivează o obligație de a interveni.

Personalul de îngrijire ar trebui să fie conștient de drepturile și obligațiile lor. Instruirea regulată și o înțelegere clară a fundamentele juridice sunt esențiale pentru a evita consecințele legale și pentru a asigura siguranța persoanelor care necesită îngrijire.

1.3 Responsabilitatea și rolul personalului de îngrijire în situații de urgență

Asistenții medicali au o responsabilitate centrală în caz de urgență. Ei sunt adesea primii care reacționează într-o situație critică. Sarcina lor include recunoașterea imediată a urgențelor și inițierea măsurilor necesare. O reacție rapidă și eficientă poate salva vieți.

Rolul asistentului medical începe cu analiza situației. Trebuie verificat dacă există un pericol imediat pentru persoana afectată. Acest lucru include evaluarea semnelor vitale precum respirația și conștiința. Asistentul medical trebuie să inițieze, dacă este necesar, măsuri de prim ajutor și să apeleze serviciile de urgență.

În timpul unei urgențe, asistentul medical este, de asemenea, responsabil de protecția persoanei asistate. El coordonează măsurile de ajutor și asigură o îngrijire adecvată a persoanei afectate. La sosirea echipelor externe de salvare, el oferă informațiile necesare, permite o tranziție fără întreruperi și continuă să se asigure de bunăstarea pacientului.

Pe lângă desfășurarea practică a măsurilor de prim ajutor, asistentul medical are și sarcina de a transmite calm și siguranță. Acest lucru este esențial pentru a menține o situație stresantă sub control și pentru a oferi persoanei afectate un sentiment de stabilitate. O comunicare empatică poate contribui decisiv la calmarea situației pacientului.

Asistenții medicali trebuie să fie instruiți în mod regulat pentru a-și menține cunoștințele la zi și pentru a-și aplica abilitățile în situații de urgență în siguranță și cu încredere. Aceasta include nu numai aspectele tehnice ale primului ajutor, ci și comportamentul în situații critice și ghidarea comunicativă corespunzătoare a persoanelor afectate.

Rolul asistentului medical în managementul urgențelor necesită un grad ridicat de responsabilitate și competență. Doar prin formare continuă și exercițiu asistenții medicali pot asigura că acționează optim în caz de urgență și protejează persoanele asistate care le sunt încredințate.

preview

2 Bazele primului ajutor

2.1 Ce este primul ajutor?

Primul ajutor cuprinde toate măsurile care sunt luate în caz de accidente sau îmbolnăviri bruște, pentru a salva viața celor afectați, a preveni deteriorarea sănătății lor sau a le ameliora durerile. Este începutul imediat al unui lanț de salvare, care ajunge până la asistența medicală profesională. În îngrijirea vârstnicilor, aceasta privește în special recunoașterea la timp a unei urgențe și inițierea măsurilor de ajutor de bază până la sosirea serviciilor de urgență.

Primul ajutor în îngrijirea vârstnicilor se bazează pe principii fundamentale precum protejarea salvatorului și a persoanei afectate, solicitarea rapidă de ajutor și utilizarea direcționată a măsurilor salvatoare. În acest context, observația și evaluarea situației sunt prioritare: Cine este afectat? Cât de gravă este situația? Ce măsuri sunt necesare?

Primul ajutor nu înseamnă efectuarea unui tratament medical complet, ci umplerea timpului și menținerea stabilă a stării de sănătate a celor afectați. Acesta poate include acțiuni simple precum eliberarea căilor respiratorii, oprirea unei hemoragii sau așezarea unei persoane inconștiente în poziția laterală stabilă. În îngrijirea vârstnicilor, este esențial să fii întotdeauna atent pentru a recunoaște simptomele neobișnuite din timp.

Cunoștințele practice și exercițiile regulate de măsuri de Primul Ajutor sunt decisive pentru a putea acționa rapid și rațional în caz de urgență. Fiecare intervenție de Prim Ajutor necesită în același timp o abordare calmă și cumpătată, pentru a ține cont atât de situația fizică, cât și de cea psihică a persoanei afectate.

2.2 Principiile primului ajutor (păstrarea calmului, autoprotecția, apelul de urgență)

Păstrarea calmului este primul și cel mai important principiu în acordarea primului ajutor. În situații de urgență, gândirea clară este decisivă. Când apare panica, pot apărea greșeli. Respirați adânc și evaluați situația. Evitați mișcările bruște și mențineți controlul asupra acțiunilor dumneavoastră.

Autoprotecția este pe primul loc. Înainte de a acționa, verificați dacă există un pericol pentru dumneavoastră. Sursele de pericol ar putea fi curentul electric, focul sau substanțele chimice. În caz de nevoie, îndepărtați-vă din zona de pericol. Doar atunci când sunteți în siguranță, puteți ajuta eficient. Amintiți-vă că sănătatea dumneavoastră trebuie să fie protejată pentru a fi de folos persoanei afectate.

Apelul de urgență este o componentă esențială a oricărei intervenții de urgență. Formați imediat 112. Oferiți următoarele informații cu precizie: cine sună? Unde este locul urgenței? Ce s-a întâmplat? Câte persoane sunt afectate? Ce fel de leziuni sau simptome există? Rămâneți la telefon pentru a răspunde eventualelor întrebări suplimentare până când operatorul vă cere să închideți.

În concluzie, menținerea calmului, autoprotecția și efectuarea unui apel de urgență eficient sunt în centrul unui prim ajutor de succes. Numai în acest fel pot fi inițiate măsurile corecte pentru a salva viața persoanelor afectate și a îmbunătăți situația lor de sănătate.

2.3 Ablauf al managementului situației de urgență (analiza situației, auto-protecție, măsuri)

Analiza situației

La sosirea într-un loc de urgență în cadrul unei unități de îngrijire, ar trebui să se efectueze rapid o analiză temeinică a situației. Aceasta include înțelegerea circumstanțelor: Ce s-a întâmplat? Cine este afectat? Ce pericole există pentru persoanele afectate și pentru salvator? Există simptome sau răni vizibile? Aceste informații sunt esențiale pentru a planifica pașii următori și a determina necesarul adecvat de ajutor.

Protecția personală

Protecția personală are cea mai mare prioritate. Intrați în locul de urgență numai dacă nu există un pericol imediat, cum ar fi focul, fumul sau obiectele ascuțite care sunt în jur. Utilizați echipamente de protecție, cum ar fi mănuși sau măști, pentru a vă proteja de infecții sau contaminări. Este necesară o evaluare continuă a pericolelor pentru a recunoaște și a contracara riscurile neprevăzute.

Măsuri

Măsurile de inițiat se bazează pe situația constatată. Măsurile imediate de salvare a vieții, cum ar fi resuscitarea, asigurarea căilor respiratorii sau oprirea hemoragiilor severe au prioritate maximă. Pentru condiții mai puțin urgente, ar trebui utilizate tehnici standard de prim ajutor, cum ar fi poziționarea în siguranță pe o parte sau menținerea căldurii în caz de hipotermie. Dacă este necesar, starea persoanei afectate ar trebui monitorizată continuu și reacționat în mod adecvat.

Documentarea este o componentă esențială a managementului situațiilor de urgență. Înregistrați măsurile adoptate și starea persoanei afectate pentru a oferi serviciilor de urgență o prezentare generală cuprinzătoare. Notați precis orele, observațiile și schimbările în starea de sănătate.

Desfășurarea cu succes a managementului situațiilor de urgență se bazează pe evaluarea atentă a situației, pe protecția personală consecventă și pe efectuarea ordonată a măsurilor necesare de prim ajutor. Instruirile și exercițiile periodice asigură faptul că personalul de îngrijire este capabil și sigur de acțiune în caz de urgență.

2.4 Apelul de urgență (112) – Ce trebuie luat în considerare?

Pentru a efectua un apel de urgență eficient, este esențial să adoptați o abordare structurată. Începeți prin formarea numărului de urgență 112. Un flux informațional complet este important pentru a oferi echipajelor de salvare date complete și exacte.

Mai întâi trebuie să vă identificați: "Cine apelează?". Indicați numele dumneavoastră și numele instituției. Acest lucru ajută operatorii centrelor de apel să înțeleagă contextul și să își dea seama mai bine la întrebările ulterioare.

Menționați apoi locația exactă a urgenței: "Unde este locul urgenței?". Aceasta include adresa completă, inclusiv etajul sau numărul camerei. În unitățile de îngrijire pot exista mai multe etaje și aripi, ceea ce face și mai importantă precizarea exactă a locului.

Descrieți pe scurt ce s-a întâmplat: "Ce s-a întâmplat?". De exemplu: "O rezidentă a căzut și este inconștientă". Această informație oferă echipelor de salvare o primă indicație asupra tipului de urgență.

Indicați câte persoane sunt afectate: "Câte persoane sunt afectate?". Dacă sunt implicați mai mulți rezidenți sau angajați, comunicați acest lucru imediat.

Explicați starea persoanelor afectate: "Ce tip de leziuni sau simptome există?". Limitați-vă la aspectele esențiale și vizibile evident, cum ar fi dificultăți de respirație, sângerări abundente sau pierderea cunoștinței.

La sfârșitul conversației, rămâneți pe linie până când operatorul are toate informațiile necesare și vă cere să închideți. Acest lucru asigură clarificarea directă a eventualelor întrebări suplimentare și transmiterea instrucțiunilor suplimentare.

Apelul de urgență eficient necesită o comunicare precisă și clară. Această structură previne neînțelegerile și asigură că echipajele de salvare ajung la locul intervenției pregătite optim.

3 Situații de urgență în îngrijirea zilnică.

3.1 Tipicele urgențe în îngrijirea vârstnicilor

În îngrijirea vârstnicilor, apar frecvent anumite situații de urgență. Îngrijitorii ar trebui să fie pregătiți pentru acestea și să reacționeze rapid. Printre urgențele cel mai des întâlnite se numără:

Căderi: Persoanele în vârstă sunt deosebit de expuse riscului de a cădea, fie din cauza amețelii, a tulburărilor de echilibru sau a mobilității reduse. Astfel de căderi pot avea ca rezultat contuzii, fracturi sau leziuni la nivelul capului. După o cădere, pe lângă îngrijirea corporală, este importantă observarea confuziei sau amețelii.

Dispnee: Dispneea poate fi cauzată de boli cronice precum BPOC, insuficiență cardiacă sau astm. În cazuri acute, trebuie aplicate administrarea de oxigen și tehnici de respirație pentru calmare și sprijin.

Probleme cardiovasculare: Simptome acute precum dureri în piept sau aritmii necesită acțiune rapidă. Măsurile imediate includ poziționarea confortabilă a persoanei și monitorizarea semnelor vitale până la sosirea serviciului de urgență.

Urgențe diabetice: Hipoglicemia (scăderea zahărului din sânge) și hiperglicemia (creșterea zahărului din sânge) necesită recunoaștere și reacție rapidă. Simptomele tipice sunt confuzie, transpirație sau tulburări de conștiență în hipoglicemie și oboseală sau sete în hiperglicemie. În hipoglicemie, ar trebui administrată rapid glucoza.

Pierderea conștienței: Dacă o persoană își pierde cunoștința, trebuie aplicată poziția laterală de siguranță pentru a menține căile respiratorii libere, înainte de a face o evaluare suplimentară a respirației și pulsului.

Crize convulsive: În timpul unei crize, persoana afectată trebuie protejată de leziuni, fără a manipula activ membrele. După criză, persoana trebuie așezată în poziția laterală de siguranță.

Risc de aspirație: Acesta apare prin inhalarea de alimente sau lichide în căile respiratorii și poate duce la dispnee. Manevra Heimlich poate fi aplicată în situații care pun viața în pericol pentru a elibera căile respiratorii. Îngrijitorii ar trebui să fie mereu atenți, să recunoască din timp schimbările în starea de sănătate a clienților lor și să acționeze instruiți în acordarea primului ajutor. O reacție rapidă poate preveni consecințe grave și poate asigura bunăstarea persoanelor îngrijite.

7 Aceasta este doar o previzualizare.

Cartea completă este disponibilă pe <https://www.altenpflege.de> pentru utilizatorii înregistrați. Înscrierea și utilizarea sunt gratuite. Cei care nu doresc să se înregistreze pot plăti suma menționată pe pagina 2 prin Paypal la buchhaltung@factsoft.de și trebuie să menționeze atât titlul cărții, cât și adresa de e-mail. Ulterior, vor primi PDF-ul prin e-mail.

Pe lângă accesul gratuit la manualele scurte, o înregistrare pe [altenpflege.de](https://www.altenpflege.de) permite aplicarea directă la locurile de muncă. De asemenea, permite publicarea gratuită a unui anunț de angajare. Alăturați-vă și voi comunității [altenpflege.de](https://www.altenpflege.de).